

Український Скітникъ

Редакція
Відповідальний редактор
Артем
1921 № 0-3659

Січ. З. лото

січень
1921
ЛІБЕРСЕЦЬ

1921

З Новим Роком.

Під цим знов прийшло са нам привести Благоду не
дана, не в гуртку дороги та люби, не в гуртку свої
рідині. Ща це всеє сеий раз не судила лота доля бла-
годів з нас колаудувати під рідинами стражами, або бо-
гдані ходи на свої рідинні землі, а далеко - далко на хутори,
куди з рідиних піль і кімрон не завівся. Вже сеий раз не до-
бувало са в гуртку любої рідині складати собі взаємні ба-
жання при голостій кутні, а це кутна, акої нам часом
і доводило са сконструювати за час сенілітного скита-
ння, то не тома, чо дана, не тома, аку приставля-
ла, чи мати, чи сестра, чи дівчата і жінка. Їх хот мо-
же ця наша зовнішніка була була сародна на спак,
то не було в ній того, за якого ми тільки дуже тулючино,
не засплю з неї масонами между рідини левад, лі-
сів та гір, не побіжало з неї гуртами нашої ступи-
ти за глиняної макінці. Вона, хот таки екби і євд, та
все таки не рідна, не тома аку ли юн каше в цей ^{зим} рід-
ному селі, чи пісні - ба навіть не тома, акою і чого про-
ку при Святині Веселі вінчаньми себе Ісусі у рідини бра-
ю, пропилювали не за однією із нас тихі алоози.

І нам є щось матінко, чи сестричко, чи рісінко, чи може

і поді старий батюшку, пам'яті при будні спілки
не збагачую ми, таї Ви втери їх пам'яті, щоб ні
то не замінив, що Ви плачете в цей веселий день і наво-
дите чисті вільно спуток на друзів, що знайти, що ти
Ваші перші слови, ход Ви іх і ховати, не остали для нас
незапинні тут в далекій кути. Ми думою відгучиши
зі Вашу сліжку, але ті слова не викликавши в нас
сповіріння серцях спутку, тільки же ділише завдятив
та більшу надію, що мусить настути кара для них,
що притислої нашої родини з Вашим.

Она саний вісік Новий рік приходить са наш спі-
вати на скитанію.

Сін літ - се не з багого ласунти, а се пранеси у ток та-
су, акий вже піша старих покровів витискає на модній
нові панто, акий переносить модну в нову сраду життя. Ї
хоч інший з тих саміх причин має років - Новіків зустрічани
ми з надією, що він принесе нам зливу на країні, на інші,
то вікрад в сіні сані таєдіть са багати того, акий наші
надії сповнить.

Будь-же Щи 1921, Новіків першим щасливим днем нас,
аки са над нашими рідними країнами одиним сонечком по довгій бу-
ті, аки са добре сподіванням Спасителем. На аж і поді захопі-
лоби са такою посліанкою са над нами, таї аж твоїм панеру-
жкам, що знати, що це для нас все не отримане а та такою
щ зможеш відібрать в нас віру в то, що стало однокожим
нашого життя, не зможеш відібрать віру зі згодутиши всі і
силостійності для нашої Вінчанні.

Ми спіло йдено тобі на зустріч, все одно, щи ти будеш для
нас Спасом, чи вітанем, чи висо і спіло говоримо тобі, вже в дені
твоїх чудес, що нам гівні буде заспіти твоє сперте, що
нечем від нас даю або трохи. Ми тепер вже тобі відсвіто,
що твоє наслідника будено спірати таї само спіло, аж ти
бе, ходи со мною бути пакіт і серед ще гірких умовин, аж тепер.
Ми не пакітимо є низ пропора, на котрім ми написали нашо-
го броїю і згадували:

"Лоб добути, або дола не бути."

Любіть її....

Любіть її. Вона усюда
серед посідачів зелі,
Її скривлене зорога
залишила в темному кесі.

* * *

Чи ж навіщеть ренегати,
кумтє зірбачки свої,
Цілі насвона, він рігна пати,
Любіть її! Любіть її!....

Любіть її в чо нік веліту,
бо в ні зудована зелі
У первіс заславила Владику
У білеа діло спіса.

* * *

Ди стережіть, бо єро зірбний
Мене з волеважи в Куні іде,
Ди стережіть, бо врас фалодний
Мінів тисяча бузе.

Із. Насіння.

На вгорін 1920.

Старий ти її сивий і на зробак,
Бо її жити тобі кілька жвигів....
А я так щорічно кірник ходя.
Михали ві - не ти один!

Лиця згоричка її сивий волос
я про півдніше не євдимть,
На зробовий старечий голос
Прокло і піділко звусить....
А я тобі цвяхкій сподів
Лікани ходя на вгорік,
Ік вониже твій османський голік...
Ік твою півнік виді дубік....

Касів, що вирізнути потоки,
Носухай кілька він жвигів,
Ік рухав гордий перед роком.
Михай в діні своїх зустріч.
Чи тещини ти рій крик роступки,
Ік на Вкраїну позаді Гас -
Ік країн яліши панські дуби,
Ох холи тополів за по творах?

Чи тещини, як у твоїх наї
В табори гнали сна борців,
Що за збругек в лаги білкрай
Лікани кровний світ засів?

Чи тещини, як Петрова леса
Дів на Вкраїну спаслий край,
А Галицький - білогаха
Дінуково іхав, велюний рай?
Або з гербоми як пропорці
Лікани падени був розбиті,
Гас, грабів, сів вони творів,
І гравіс без вчину аж піс Небіт?

Ік галицькі оселі білкі
Звірівам гірським він боросів,
Своїх таки брати приєдні,
Що в супрібі були у лесі!
Ік грабіві не винесли
На цвікмаринців з буки лопаті,
Ік з рігної зелі михали
Віні пашадки до Карпат?

Ік у кайданах польських лініи
Сонки позолочені золотих рук,
Ік іскри під потою тихо тліє -
У хлон в розмутці брав за бук....

Чи тлієши ти, що ве повсталих
Гасна висока інка кров,...
Ік позолотинки на скитані
Після куликівський Імператор...

Ік на куликі, у таборі,
Вінфи спущені в коричній
В барахли билися срібнотої,
Скитанічною сонячною з віт....

Ти післями срібце кровавив,
Ти зоссоких ядре вилев епі!
Вже світ ти хаша кошмар бавив.
Онці как "блага" ти принес....

Проклятий буде за те, ти старець,
У вісів дванадцять хіснуєш!
Мабе проклятів сеї від жайворонів
Увіг хандаків, щоб досел!"...

Щоб, що зійдеши ти до потоши,
У лідерів таєж тисячі літь
Бре гаревою табе тоши
Справи українських лисогітів!

Г. Д. Лопатко.

На Каланчи....

Ік сухарк западе в долині Ліберії,
В дніах єк зупонуть бараки редок,
Могі веть за гадок туга кало серед
І сих, що з України прийшли до Ліберії,
Щоб лиши не пірятися з ворожих гадок.

Могі рогачик джимо срібн-сея за Веселіди...
До с搏ів, що стоять під лісівськім дроздом...
І в дунії схуто срібні ханітти-привиди
І на дуніу сладутися срібні гори Веселіди....

І в сумірках порів'я дубові рідкі...
Мак тік обетували у пік на Каланчи
Касі прауду сували московську із хрестом....
Лені сасо баг брати на велі пристані,
Щоб заряд на веселу віг сеї Каланчи
Відчутиш, як піниш з рідкій вирії!

Мак тік обетували і згадувати рідкі,
Ік тівніт спіріами з рідкії ряси...

Ік блюсс на шахові, каму і Кристалі,

Софі цвітла розблюсс і злісні гаселі

І перен зловісніс в Кримських роси....

А вітер згадовує туркію барахли
У пісні падії хіс з лісівих бережів:
Чо зміни тишило сії і хіс хоборахли
Будь сподіванням ті ханії барахли
Хак в доза, у себе, вілоні, без лахів!....

— Іл. М. Попенко.

До 1921.

Родимих час розтанції і бліску!
Я пати, згоди, бров, туркінця і віогаї
У сіс хрестів кочових хак по їзді...
Хок біг хаді! Ти час не линай!....
Хак час роживага ліхад дозі,
Кочеваки віселила я туре вішкавашка,
А з піонного працьовітського поезі -
Кенаситкий збирає плоди лек!

Лішили хот хак вену как-хаді вонце
Шо фре прохіння в кулені згустало джакінівід.
Хок разу віднася, звесільно віконце,
Хайдани розточите і звійт іх роз!....

Лідерськ, 25. X. 1920.

— Іл. М. Попенко.

Лід. Спб. Нір-чий

Перші дні перевороту в Сонрадо 1918 р.

Послідніми тижнями, безпосередньо перед роз-
тайем Австроїї, прогувала укр. есерівськість в Сонре-
то, що підгодувала час винесення пасової, якщо. Що же,
що з евато. розпадом Австроїї приступає мамі до-
го з Віньяном - діам. веі. Але в такому виді - буде
римські згоради. В пасовині засовині стверджуючи

Приїхав по цієї листає приступом із саною до стано-
вниці Ср. Бурс. Тоді гарант і сприймач Українські
звоночками з дружкото, що, треба чисте робити.
Але чисте робити, як робити із злого імені - та чисті
бути рівні поганчи, бо ти Абенюс-Чорнишев перес-
таває ісправами, як деревівка, ти саме пересорту-
єш із сию виникнення дерева, тоді буде перезвіні-
ти. Перший кроком з позитивами висунут від-
повідні організації було вир. скликане 31/8. до Нар. Do-
му, яго стояло у звади зі засіданням Нар. Комісії
у Лоботі, але час будуть відсутні 1/9. 1918. Вир. видра-
юю представників до Нар. Комісії, а саме роз-
право питання нашого поступування на вимог
рішальної автономії. На вир. були і зсі старшина Українські, які в той час були в Стрілець. Вир. із їх до 10. До-
становлено втрати ся до організації оружені сили
з Української спортивської заложи та зі скластва.
Однак затвердішому дію засновав Стрілець втрати
до того пільшого а то їх будови власної геральдич-
ти і деревів без дачної звітності - та заско-
чи укр. громадянство Стрілецьким несогласією.
Зокрема, з підходом вир. Ср. Бурс. Кому зі Лобота, прис-
кат до Стрілець в норм з 31/8 на 1/9 - посідання зі Лобота
знищено погано. Протягом ½ рок. скликано гарант
і військ. представників Українськів і за парагічно
ідею своєї поступування та прогресу забирають.
Про саму параду не буду питати, бо я на січ не був.
Пробіг обійт тар. Зр. С. і звідас по парагічно
їдею гонців до окаміння сіє в цієї подіїнії сіє, які мали на 8. роз. рано звітитися з оружені та звітні
Укр. Бурси. як при перевороті захопив ся авеню. ві-
дя, чище не знати, із ці виникнення пропонує нас чи
нечиши ся.

Да гарант свідчить, носач ся зановування мес-
цея перед Укр. Бурсою сіємами, війські та чисто
їх імені звісність. Отако 8. роз. буде після зановування.
Відбурса приступом Касарні 33. після зановування та

зруйнів колишнє касарено, в якому находилися зброй-
ство гард. складу. Перші учасні припиняли обидва кас-
арена касарено без труду ісстити, до гард. страйку-
тво було власників до перевороту підготовлене і мно-
гими більшістю засіли. Чоловіків - сповідірів розору-
жено а оружіє подібні речі ті, що не пали. Всіх їх
задергали гусениці а - сковирал, але до дальнішого
заручення, отчуждати касарені під загрозою роз-
стрію. Тоді оружія оголосили цілістю став на
biggii, доки під контролем старшина пали призначе-
ні іх військові заснови розоружені і обсадити.
Зона обсади бувала відносної Каменецькії ІІІ. і кас-
арено гард. складу стався ще обсадити постосів
і Оборону Кінту, Вінниці артилерії, військову пасіцю,
шахтарів, Турава і "Рубагіт", та інші поворотні злаш-
ту (Heimwehrlager), гард. склад, військ. пекарня, сма-
роство, пасічникою і складити відбудови Ганнион.

Конфлікт biggii пав викопами 2 літо І завдали. Тому, що
безпосередні припиняли і перші кроки до обсади
міста більшість діяла від центру міста, та що
перебояска части військових заснов таєдніше тоді
сама містка, відбулася ціла акція обсади дерево, я-
кість без характеру первинних погід та не-
каків міста але її хвили обсаджувавши звірів,
пасічникою, староство і смол. Кінту. Також
і обсаджені заснов в центрі міста більшість
без залишків опору її створюють доменерітів
органів віаги, до урядовачів, що є погано сі. На-
січникою обсаджені серед окремих частин її смо-
рови артилеріїв, та гану пасічні розбійни сі.

Урагування обсад припиняється на часі обсаджені
міста. В погідний спосіб розоружені військ. Го-
вінців, доки Кінту був Ганек - великий урядовач
Верхній; на його частині було під контролем
їх військові. Крім оружія зупиняється з розору-
жено, залишає в пасіці ще і склад з оружієм. Се-
ред величного зборів рушив цей самий biggii

біг бісік. Оскільки та звірська трохи зачіпала. Членом
їхніх засідань був і біггінг, який розміщувався в центральному
засіданні, т.ж. Касіївському, винесені за засідання звірського у
тому випадку. З поганою повстанською середу біггінг винес
засідання, що засідання звірського відмінити єдинає
порядку і ніч Кунгура стартувати. Нічне з Укр. відповідь
засідання звірського відмінити єдинає засідання до нас. Через
це трачений час "Касіївка" вимінно провалюється
а протягом австр. біггінгу винесено вимінно з бісікого зу-
стоком на крісі. Не є австрійські задоволені це, але
сомнів, що бісік австр. біггінг, забігаєши в імені Укр.
каз. Раги звичайним оружиє - є бедупово-юса за у-
личну зробив. Супротив чого звірському винесено також
без опору, вони обсажисяють спілками а варенини-
ків станиці і варениників. Після відмінної засідання
засідання арешту переданими зупади та є підозри-
цеса Українська. Три обсаджескою Постомової Кунгу-
рським підставилися, що поблизу тає супади вина-
граває їх міліцією забігаючи про будинок Кунгу-
рь, але чого та було все зробити, що в їх звича-
ївши до калусарії Укр. засідання і їхніх біг-
анів ампути. Після зважок з другими відмінами був вже
переважний. Тісно чо пору відмінити є з їхніх калу-
саріїв поблизу. Продовжескою, станиці Кунгур, аж до засі-
дання Укр. засідання та засідання звичайного пра-
вопримського Укр. стартувати свій зупад. Відсії супадів
їх є засіданням акції буди перед винесеною гаранті-
ваних, аж до творів підсумкової сесії однією. Так
що та винадок сприятливий член, якого ціла акція
була виконана зворотом. Все і тут не було опору:
Все що їхні винадок буди все за є підозрюючими
їх, що замінить спадкоємкі переданими пакетами і Кунгу-
рськими, да самозрозіжими. Покажеться, що бісік Кунгу-
рь не є. попередженої є засіданням, що варено-
ваних на відмінну чистоту, звісно першим єї засідання. Та-
кож засідання на час засідання до Постомової Кунгурській
засіданням є засіданням засіданням засіданням засіданням

сім'єю. Наївше у комуні зустрігі, з військом від-
 справи, були спроби пропаганди. Тоді все моє ви-
 буття ненавіть обсмолосовано відповідь за відповід-
 ну. Оскільки зуп. зустріг, де якщо єздачами пані
 симоні і їхніми відпавами від них погані відпові-
 ді таємо відповідь фурбування, а то самі зустріг-
 ини своє розміщені. Брошені відомі, погані
 від першого розмежування, були відомі в укр. погані.
 На відповіді пані симоні відповідь була така. Ман-
 ки-Україні а з боків панівської пропаганди побільш симо-
 новській пропаганді. Тільки було зустрігами споруд-
 іаг, але також освоєна тобе скривит. Це може-
 залося ти відрип, але відомо було відомі в укр. руках
 а головах за підтримку. На зустрігі погані мотиви чи
 зембоднізовані русині в цій поворотній дії заслі-
 вали заслужені руки та було в засіданні панів.
 Всіхрів чого жа відомі були зустрігами русині,
 та до зустрігів чого жа та приступів відомі поблизу
 і так сучасну ціну жеса без запр. На зустрігі ми-
 ми сковірів, панівських і цивільних заслуженів від-
 зується зустрігів іаг. Коли жа зустрігі не є було відомо-
 го а поблизу сучасну австр. симоні Кагар, який від
 руки відірвався від панівської та поганівської
 османів чи за вісім аж що зіткнувши погані Руки
 укр. симонів. Також симонів було більше, і так
 відірвавши жа простирах (Verkost. Stat.) симонів чи
 паванів австр. османів їх чісна поганівська ма-
 жується відома та поганівська, яка розуміла, що то ма-
 же було відома господарка. Все як зважено, що
 засл. тарад падівши зосін різного розміру відомі,
 зосін відомі за погані, і що таю тараду тарада було погані-
 відоміше руки відома зустрігами, то чи тає ві-
 детьмо більше на користь, чи за складу. І що відомі
 що були в укр. поганівську та поганівські від-
 зується було відомі. Членами панівської Руки були від-
 зується якож будисяк Тобін. Раги. Рагман відома

і побільш став сор. 8 — р. Що жалобуло згруповані
цією жіночою серед панів, чоловіків — із села що такі
згадані, показані таї таї зустрічі з падишахом греко-
Козаками наступнім разом січесін при всіх устан-
ковах. Боязаною, що із ворожівською силою хур-
бісівка виникла від недбаності часті. Три ді-
кіх військових уставових не було відповіді споромі,
до селян — чоловіків зуміли згадувати, що сповіда-
ють відомі, простовічні діяни. Через те розбудовані
чоловіки і такі свої членів відмінно, стала грабіжни-
ми розгніваніми зброяються селяни. Грабіжні відбува-
лися відоміше в той часі, що голосами їх до супр-
едів і побратимів їх, або самі грабіжники робили всіхоньку добре-
тівниками вони, або за спільні пошараші своїх зві-
даки та дніжання краєми. Тривічім козакам, що
залишили їх що служби, або від таких і та від цієї
чи тієї служби, не було можна тоді нічому не зробити було
заподіти шах. До того не було прямого звіту у той
ідеїсії часті старшини і сподівства, які розгні-
вались звідоки служби та працювали посади єго-
ї сини, щоб здергувати порадок. А що чиоди було
переда братам до служби, або міжко звідомів єд.
Наїдінше апетитів було сподівавшися на касар-
хи гарнізонт. винесли, що відоміши є відмінні завади-
ми гарнізоні. вирізну із цого привласнили члене-
нів гарнізоні членів заїзжів. Германів ко-
таки падишаха відбуваючись тає січесін сприє-
ніка з крісів. сприєні січесін до звідів і звідів
до січесів. Наїдіншу уявте і зуманіть, «отчуж-
ні» гарнізоні. складів брати парубки їз сусідівською
з цими касарськими єд — Збрід; Грабовець, що одні
єді по перевороті зустрічі більшого сину орудієн-
така та гарнізоні. склада, хова по зоведі та упісані,
до споромі по часті з посумів обов'язку, а по часті
не засви козаурії, розігнана, касарськів —
крісівна січса, тут їх було 2 добитих ваністин-
ків. Зумані зустрічі не були звичайною засорювані
пер-

Форумка передала за Ігорієм що він з чим 9 транс-
портом. Ось підприємств промислові куріні у новому
сезоні: 12000 гаючиків; але півострова залишило до Струни
через Кінешму більше і за це ціну оголошувати промислові
збоях корів, становив також 2 скотоспоруди і 12000 надій. Цілка ця
ціна передана не з синевами Нініїв землю осіда.
Послідовно був - синеві пакети 90.н.н., що єдні звани
транспортами в куріні та Садирі (поміж 3400). Приниз
цього пакета впередув телеграмм з Лодорова про
тогін, якщо така залишила на звірів меси чиїв под-
кає а укр. залишок, якщо вони є їхні пакети фургоу-
ми а то пакети рибачі: по користів споруджені
таку залізну розбітку, спасавши вісімнадцять
і однак пакетів на звірів, а потім відіїхти задраво
закладників. Вони при прізвішчі цих пакетів бу-
ли усі гасли, що стояли в лісі сховинів-
ся за лігнобідних вісімнадцяти кілівів Струни і
представників горюч. власній членами сі з Кінеші
10.н.н. так, що Україні постараються від вісімнад-
цяти залізної до Гоміні, що єдні (Мінськ) добудували
і при переділі через укр. землі залишили зас-
тупництво а за пасідністю укр. спасії тутими за-
кладників. Після цього оба пакети відіїхали відправ-
лена залишила на Дорогобуж. Пакет бувши буде відован-
ий, пакет пакетів співала, до споруджені пакети
бувши пакет членів були пакетом 90-х пакетів зробити
закид Нініїв і Томутоюк, що заздалегідь
їх пакетом, що пакет відіїхала така прівідка. Тогі-
домів бувши пакетом лігнобідні промислові —
пакетів відіїхали такі, щоб не допустити їх пакет
залишили в Лодорові.

Від 10/11.11. осідали Окр. Ради - і від тоді рані
їх пакет бувши в Струни і окремі їх осідали. Особливі
їх аді були, побудувши їх спасії відіїхали
І. Екс. Кінеша.

ХІДЕРІЛ.

Все велики коріні хори
Навколо нас чаки...

Не лекай хоси чуттілкою,
Буде панаки.

Будуть вітри ї долотути
Хара родинни,

Ми чуттілкою, не сваріса

Буде панаки.

Розійтися ях ціє жахи,
Що тепер павши,

Одна піде в Ісіловичи

І друга за Вису...

Світло сонечко засве

Люді нашіх Країв,

Ми всеєго засіває

Після цих часів.

Лілея хука, піде рівна

Зі нас по країні,

Що біркіну збудували

На стражних руках.

Лілея слава проїздами

Ік квітка в долині -

Ми чуттілкою свару і пісні

Раз на все від нині.

Чрецьок-Країв.

Город. І. М. т.

На Брацлав.

Було се 20. жовтня 1919. р. Другий галицький Картус пересувався з бойківського на Тернопільський фронт, а ІІ. Бригада дослана була під кілометр Ісілієва. Тернопіль був за рікою Бугом в п. Бра-
цлав, відстані від Ісілієва 20 верстов. Одні з курсів одержав
наказ від'їсти з обода гарматами, що розбігне фінанса до с. Рі-
ренського під Бугом, з гармати на захід від п. Брацлава.

Було 20 жовтня по пол. Ніч чуттілкою старшин в Ісілієві Рог-
омати інша весна рожкова на межі Тернопільська: "Уважай-Кафе одні
зі старшин до Рогомта курсів, щоби тоді Тернопіль не спровали
версі!" — курсів пішов від до відходу.

Спіреденіка було поіхала, що кіль кілометр Курін, а даліше ззаду Ку-
рін, все на південні. Спіреденіко було поділено, все тає віно-
дах та бах і бойківськими, а сегочі зробили вже півдні дорогу з
п. Боркович до Ісілієва.

Сегочний осінній день не винчував ніза. Широкий широкий по-
між рідкісні старинні ліси, з яких раз у раз надало по-
ховків листі, покував ях Курін осторожно але с горю вітер. Перед-
стежа тає від ряту розкинувши віконців лодки, що йшли по

напротив, але нікого не голосила, жаждали вістей про борога не будо. Світле сонце скималося вже зупинялося до заходу, а голубині відіїмі вітрів не розносив та завіяв. Робимось підводним мостом та зайдемо. Головний місцевий лікар Курінко піш с. Чуків та вістей про борога ще не було. Але ось надійде із десною від Кигма передстепені та покаже місце Командантичеви Чуківські голосити, а то сір похвали сір, "тран" вперед.

Пасажирка, сестра чука, цільно привіздала її, ганчурячи всі. Сказу, що ім'я бородавичівського героя перед чарівником генералом Деникіном, а ганчурі діти, що поганізі замили на дорозі поганівичі містки, розігруючи фразено Кричухи, що ізуть Козаки.

Від ківерця, як Курінко перетікав через Чуків, а вийавши да села, засів рівень. - Всірне сільче сонце обігрівало тоді Брацлав, в якому панувала та граділа горючостіна зрада Деникінського війська. Команданти хотіли, що Команданти гарячкою, хотіли привезти до Курінного.

О ханове - сказав він - Брацлав обсаджений слабо. Іні відступили від приладу і більше зарах наступати на місто. - Тому віддавав ділові приєднані...., як сіровостіни пікнути окою, а піхона рушили більше через місто, що артилерія тає отримувати місто - були встановлені місца приступу.

Це було сіверцю, як піхона а за ніго сіровостіни сиди, підібрали від тихенів, які Роми, добрикого в р. Вовчу брачливий до поста на р. Горо. - Сіест-тихо - прошовив один днів із більшістю залишавши членів в рівні. - Е, що ти так бойкісся, Деникінські більші упрах лятою, як ми. Будеш зарах багати? - відповів рів.

За звичає опинилися вже після посміх. Заділо було ще Деникінські, що на таштаку бояї кочів'я ходив винесеною дорогою з підгориці місцем.

- Сіровостіни готові - голосив Командант через свого дружиного, а за звичає рознеслося від ти-ти-ти... чуррік! Слава! Слава! - і дуже - були нашої багатерії.

Кіні відє на другому боці. Деникінські, що був на рівні, засвіти, а інші із засталими південниками, оставляючи своїх рівнів, засвіти білого Світу, північного лісниця. Застала, зупікаючи від поста, убійка місцем: Деникінович - Деникінович! - Сірі Деникінські не став після цього відіїмі з довід ков засії і не ослідував, але не від своїх ногів та упіймі рівні північний одного.

Наші пінчались дальше. Співати вже в кієві, а потім далі: а по хвилі чисто було все від військ захищувача Білого царя. — Не дивно звичай 20, як їх від співачів прибули відповіді зі земельних міст: «Ми так-а-так залишили дорогу; ми на сьогодні відібрали рівнину, а він — говорив один — залишив на будинці Тимірязєві пагони!» — Це певно зі страху перед нашими роками пообіцяли.

Через часів півднів штурмовий — більша частина басів і бас-квінтувів.

«Ми залишили Тимірязєві тіни залишили тут до артилерії. Ми з трьохсотою корпуса, жалі жас тепер виникнеші!»

«Я з солдатів Генеральської армії, — я можу сказати — я хорівський, спасітесь від нас, що ваші кохані визволили нас з тюрем!»

За хвилину стгало в кієві тихо, якщо час від часу звідкобі з передових, строфівки дудніми ідути по білій дорозі.

Пісня, таборитів-лісовиків* з Ліберця.

/: співаєть од нія голос, Ой нігу я до ліса :/

Ой нігу я до ліса — до ліса,
Екакто дрівця до біса — до біса,
Мак-то дрівця добре,
Мак-то дрівця ґрубої,
Мак-то дрівця хороши
Беру-бери без зрошний.

Беру-бери на пасі гаджато.
До бараху скоренсько-ланоклю
Мо-то дрівця добре,
Мо-то дрівця ґрубої,
Мо-то дрівця хороши,
Беру-бери без зрошний.

Несу-несу, силово притискаю
На барахатів кі гадки не пако,
Бо то дрівця добре
Бо то дрівця ґрубої,
Бо то дрівця хороши,
Що купував без зрошний.

Несу-несу, як щось не пускає,
Опішувся — жадари обіжкає.
Мої дрівця добре,
Мої дрівця ґрубої,
Мої дрівця хороши,
Що купував без зрошний....

*Умі до ліса" та "купувати" є в термінології Ліберця: табориті — діяльні місцеви, що займаються барахле і паджати дров за топливом, як то з енергетики, чи з піонерів, як таки працює в колгоспах барахатів, через що входять лісовики і конфірмати з таборового піонерського.

Л-а.

Як українські борці діставалися до неба.

Сприсінч.

Зорбачний, в подорожній луксурі, що погавдувавши телескопічним
дросома перекинувши міханував укр. спрісінч під райську драку. Він хо-
тів дістати ся до неба, та не зміг, ти св. Петро пречівши. По дорозі
розшуковував все способи, якими-би то діставати св. Асканіка. Дієвав
нас так, ти виступи перед тим на Рокіна та більше підкори, ти то:
що кінче в руку поцінувати, або щофе цінувати в оді і то з одного
і з другого боку і т.н. Стараував також на всіх благочестівих діла, т.
кини старав, їх зародити на чарство небесне. Стараував, що ходив
по церквам, їх цілував пан-сторг в руки, їх постив, їх старав сї, діє-
важе віно присячу чи австрійському чесареві і т.д. і т.д. Чим біль-
ше разочарував, тиск більше дававши Року, що тобо вісно за пано,
Року, він же перед саконим розібравши короташі кільчуківські думки, ти
не зможеш-би св. Петрович не сї че, що бороб сї за Україну. Ти
не відмін чи послухати нас так, ти то діло благочестівне, ти ти, аж
тут на Ласкі воротна буде. Св. Петро, сильні-сильні! Іх голуб, прис-
пільничий біле трояки в золотих будах і з золотим Рюблем, ве-
ликі, ах він церкви, ставчуй перед тим, та Року чого-якогів-то-
змів, їх праці та кисті.

Спрісінч зорінкув сї. Що то зінажимо обов'язка фрида?!
Подійшів перед собою старшого і залишув пагані на Рокіна, ви-
нішув сї, їх спруха, відавив що буди замініти та кільчуківсько

а ж тоді пішов на землі отицялисів, пінчук рукової дамок, видеряв
три текома, спустив до постіави і повесив. Задув гардена на
всі ті цивільські епособи, якими пав бізантинській св. Петро, задув на
всі свої засуши, які пав перед під кич винесенням, задув на все та
єпосеб "погір", як, какож викованій. - Підійшов св. Петро, що він
затупив єх, та він не добуде з реб'ю мова і пішав:

- Ми певно до неба хотим?

Стрілець ще гірше збогтаєсь єх, поєзованів як бурак і аж по-
ласі леви процидів хріз зуби:

- Та-а-ак...

Побачив св. Петро, що стрілець він сюз таки збогтаєсь таї
єпітав лашкійше:

- Я які ти засуши паси, кохане?

Стрілець збирал всі свої драки, щоб підгадати на засуши,
а тут хов заорало. Лиши та поспіна гафка, що бороб єх за Украї-
нію, як філок сіна вісала в голову. Однак складти єх боявся, бо
не згадавши благогодна, єпосав таї пасував, лиши все ще більше і
більше першоїв єх. Побачив св. Петро, що стрілець не годен ні хо-
ва проховити, переложив золотий Кісот з правої руки в ліву, і зо-
вів йому по багатівські рути на тиск таї Раке:

- Та відчай ти не бех засуши? На тобі працію стрілецький пунір.

- І-і-да Україну бороб єх.

- І все хас сіроктоворівко?

- Весь хас - віновів стрілець єпійше.

- Я якої ти баржі досмухив єх?

- Я про піднесених чи висших риши не спарав єх.

- Гармо, кохане! Ти ж ти її доказав ідеястю своїх праці і за-
те жде тобе тепер вічний рай. Тоби ж і якото - був стрілецький но-
вій рути і новів працю до неба,

Гідемарши.

Зібрал єх цурт укр підемарших під рапідами воронігами.
Були таї і булаві і булаути і старій стрілеці і позадниди
і ст. десантники і лісочури і підкорури, таї та і кавалеристи
і пехотинці і артилеристи і кетуни і шофери і пекарі і око-
ро стрілецьки і він різниця чищися професії - всі були. Зоне зо-
тихи дистанції єх до неба та жалю не пак скіноти дастурчи,

і брату, сербі рік. Ім'я бігунув. Ще то мака багато в Україні, що
побудував зможливості Рому якщо, як заслуженому в національній
Державі прагнеш підтримати підприємство, на чистотах та чеснотах
працю, десантно прагніти ступінчато та плавно приступити до зовнішніх, щоб
сприяти і десантно прагніти виживанням та бурхом, то обидві чистоти,
то осінній повітаваджим, то волоський підприємствами, то високопочесноти.
Чистоти, то хіс висування і т. д. Такі чистоти спасли вони групува-
тих і оник-оного висловів. Вінчі оник з Кавказькою землею
їх на вільну і чисту, чисту зеленою та світлі, заповідавши в
серцю, поковзувши їх на вісковаків та. зоз - до мака в кінці і ві-
нік підлога віскована - і зенітів мак чистосліво, що гарніше ві-
рового в саду споряджує брату. На моїх руках застрибів Рома в
західній і зовнішній сад. На північніх руках єв. Степано, а Рома не-
го зіграв, як зіграв і біл з добутими шаблонами. Нічесла.Ра.
мись-багче - це-це знове робить панаг. І пані він поганівши-
чи північні Рама сад, побачивши цей образ, а харбівши інші, що зри-
кув чистого і зовнішніх. Чо було більше як сховатися під товбу, то це бу-
ло б добре?... Він в саді сіла під час перед єв. Степаном півночі.
Вінка і давай отримувати їх, що то підтримки, що то високопочесноти
зеленої зеленої, що то...

- «Niro-niro, Rogare - перебив сб. Ненюо - я знаю, что Чукческая
но воробьевых птичках только ходитъ не вѣроятнѣй съ, а вѣдь
каже, что вѣдь тутъ така сука зѣбрана съ.

- Рекомендуемое количество об. Омре - зарядки батареи.
- А если батарея не заряжается?

- я злік бу засувні наємні місця в Ізраїлі.

Утреняя бодротка, где матки говяжьего туесбата, ма отица да
малыя курицы говяжьи сасадки, а лягушак и копчёные горохоси:

- Я бік чужими державні коні а ке прогалв, я каб народу
бенесено тільки загубив, а не зробив того; я кіт рабування Ріс.
кої його хомів, а не грабив; я кіт времін юношества оба коні а
бувши лиши одного, сконі давав по-доскільки цінише 100 Хорон, щоб йо.
го пустити, а я не пустив; я кіт убивши і отримавши тощевого,
а не зробив того, і т. н. — Тільки і макі, які говорили що ч
ищуку підміщю постали, що підміщеню давали, по тих було
заскоче, а се більше рутив того більш і чи рутиш. Інакиј охід
склад, все єще чесаніше.

- Ми боролися за Україну.

«На те єв. Петро піхнув рукою таєм прокламув:

- Я вже знаю, як ви боролися, чо це лев і не гадунте.

«Ті слова і твої руки рукою збекінчали твоє військо, та однак більшій прокламув по хвилі:

- На ми, єв. Онце, пали за Кокандській лайще сажи хвильних аж чиєв із яким висшим спартаком то єт то штурм левний. - Задумався єв. Петро, а вкінці кіфе:

- Нак то воно було?!... Ходіть-ходіть, Розали їх знаю, вони від хрін пропалі - таєм прокламув відіїх до неба.

Хорунжі.

Послухали їх хорунжі під рівноті ворота. Багато було із них образчик, але більша частина виселенів та послідній були. Збилися в куму, що радять, що вістників - вкінці єдні прокламув:

- Я ставши вхесенка, щоби пах товариші І. пішов заступками до зверші із голосив гарнітурою, що наша ділеланія всею засвідчила єв. Петрові із єв. Петром. Рівночасно ставши друге вхесенка, щоб палити тобі, їх і О., як добрі бесідники, пішли до єв. Петра в ділеланії з чистою чистотою нас від до хеба. - Сі вхесенка виділи: Раніше таке відмінно, що таки заре, погано вістичами називали, як зупер. Не може підійти спір і з єв. І. був буж під сиюю братію. Рукою рукою погравив єв. Ковпір, відмак погладив те ліде, де у старших вуга ростутуть, пастував чубе чубо до зверші, слухав первіші пісні про рукої руки, подержал хвильку над зашкоді і зашкодів. Заспинив Руко, зверші відчущили єз, а на порогі поглавив єв. Петро. Не здав жалі хорунжих, що тепер робити до він таєм прокламувши голосити, а тут тобі сам Святий. З той поганої ситуації вирамтували його ділеланія, які вже тиражали по обидві трували художниками порог з горіт, позаду пали всі буки, понакладали буки на сподінку. та гризгали волося. Довн то, поба-живши єв. Петра а не присівницька, зігли рівненською чашою, піктади кути ногами, залякали головами, таєм як коні від пух і єв. І. діяв шворткою:

- Єв. Кіоганку недес, єв. Воронтарто, єв. заступникіу нашого единого Гора, перший і найвищий кіффейши Святити, приде-

жине він, що погубивши голови, головою сиди.....

- Доста-доста, хицце, тих типуків - переділь сь. Петро з усієї душі - а ти скажи мені просто, якого від біз після труса.

- Ми... ми... глибше від фелету від нашіх... товаришів з проклятими пустими нас до неба.

Усміхнувшись сь. Петро із язиком стиснувши таємо, котре піднявши обидві руки, сказавши всім: «Давайте обидві руки підняти вгору, а сь. Петро погано говорить».

- Та коли ви були тут від коло жне, тоді Країчногово-рою із всією. - Відставши руки від вух - від вінч, поспуска-ли голови, бо не знали що із тепер робити. І тоді зачаровані відійшли від ся таємні питання найбільшого:

- А які ти заслуги мати, хицце, що просили вітру до неба?

Задуманий згинув ся, згинувши ся і всі прорі, бо що ще після-ї робу не питав про діло заслуги, а пречінь їх згорнувшись породили. Траємте трафив сь. Петро на таємно, що не даєть себе інколи від заслуги. Хоч згаду залишив ся, та скоро зискал рівновагу і казав:

- Я... я старався все о пошані діл якої військового степеня і присуствуєши ся, всіх своїх таємніх товаришів, що розкині все вдава-ють. І всюди розпреділював граве рисати і дав рисові кости, що після Країч не бути-би чого зробив від жне. І ходив до найпредніших локалів, що юз знає ціле життя; обираючи як найкраще, єс кордий: руки члені північні і руки таємні, як в ресторані, як в кінотеатрі...

- Ну, ну, добре - переділь сь. Петро і звернув ся до другого:

Раніє з того, що сь. Петро сказав першому, «добре», поклав і сій поспішувати ся позбуватися артилерії таємни:

- І післяє від біз таємніх товаришів старався розрізняти таємні. І ходив до таємнів, на Консерві, на балі на відкриті, обираючи все піас, хіміческого фасону, засідав все чи першу місце, і то не головно за чесні вирвали в Карти, як тільки передбачивши, а...

- гарно, гарно - переділь скоро сь. Петро і звернувся до третього, а облички ѿ чиїх в Карти почервонів, як білак і сковали їх в товні. Скіпетрій не відійшов із них засід, як ті, що розрізняють, але не тільки він стояк, як загальші: білі Українців. Він різгірівши в таємні, як на Консерві, всіх в першіх редах, як сирів і морі, коли сі-як буде після, а не поклав ся лише погі, коли вітру буде вінческо, як є робив його передбачивши. Передбачивши таємні.

нів, а рублів зарахував бригаді:

- Добре тобі, як ти з інтендантурою.

Ів. Петрович став жілково із гаєю та коханою підсічкою, та зачехловавши руки листка кримського.

- Годі-бо вак - проковив таємця з притиска - зачехловавши руки в засухи це, коли пожежне треба буде робити, - а то, що зберіг її, сягає до кетвертого. Всі зібралися її, всіх пішли дуже в племінни, бо еті місця їх засухи?!... Та чайграше ставо то ж кетвертому, бо що йому тепер складати. Погодився, що Кров і був небідний, що Каже?

- Я... Я... був зможений...

Ів. Петрович зорікнув її, на ті рівня, а коли Каже вже толна вигуків відівся: „Я теде ємо заставив водити її з жілком на війські... Оти ємо задав засуху.... Оти і здав.... Мали даво таємця... і т.с. - прорік Ів. Петрович піднімав руку в гору:

- Перші діти, які не знаєть, що творить, до як-би ужали, то не інакши-білого, що вони їхні рівнини тає. Коли тільки один з вас будуть лише хорунжий, кав на війські зінку, то вимірює тищо, що розступував не лише своїх зінків, але засипав на війські ранді! Не ти їх ділай себі, но також ділай всого хорунжівського ранду.

Сказавши її, дав їй руку, зважив розступницю, а хорунжі почервоні пурпурного до ранду.

Четвері поручники і сопники.

Цими їх трох дорогою, що вела до раїських воріт. Одих в російській папасі, австрійській чапці із золотими шнурками, в золотих краветках і корних Кахамах, другий в зусуській шапці, перший в ревінській котелці, третій в підковівці, російській шапці, золотих краветках і зелених рідомівцях, панайтікою в руні. Тво були поручники, а одих ремар і всі три були старшиною. Ізумі вене якщо дуже обжившій розків, а передовій ремар викликав щось дуже рукачи. Алеєв сіло до бра, яко спішили їх і дали їм говорини, нікод-біл одек-рінного в рівнине перевісати.

І підліску було вже півдній денню старшин, Ремар із проковою відівся на лавках, та сівши і сидівши її біля чеснокі проєктів. Вирази їх між погурі, брови насуплені, кола го-

поручні, з яких було видно, що над ними думали, щоб хопіти і не погані
залиши вісімогу. Стобагатими тут ж нових віталі до них підступувати і то
пали зібрані, а разівся все.

- Тільки буде яко перегливати з порожнім в чистоті. Присіве - не
зримане, все обро, відносять тут тільки порожні не впосліди - сказав один.

- Ін він все звос, паке буде, - його судію називали - але скаже:
що було звірство, як єв. Степро після таємниці нас до відвідань
постри за вінчані вчинки.

- Паке побарину, зглишите ся і не звортите лені більше тих 20.
лобів. Ви такі говорите, як би довеси же сущіни і не знали відносин вна-
шів арти. Ін він боято бачив, щоби хтось зібр. ставрівницу помігав
до відвідань постри за хайтадії губовичі. ?! ...

- І то правда - відозвав аж хтось з гурту, а другі спісипіталували.
Він зашок, а тоді в згуртуванні шанку сказав:

- І також думаю, що хопити не купити, а торчувати покра. От
Країце не візгурнуло жад тільки було, а ви паке буде, устурайте в зверті.

- І радо, але думаю, що зробивши ю хтось паків ротників, бо і їх, ба-
ку, є тут рівні рівні.

- І то наїх - спитав тоді в згуртуванні шанку.

- Тільки тіору, щоби не хтось не розійтися, що я, як поручник
відібрал яому таємній пострийський рів.

- І довелі сущіно - сказав побарон одес надумний сотник.

- Ін він зробив паке побарину, відійте ся, що рвоти ротників, як
баба їх рівнота. Ін тоді сказав буде, а ви відчий згавуй, яким
ще і першого іспиту не пад. Країце урізаніть через пакі шанку, ось що!..
- Крублів другий сотник, якого професорське звали.

- Вівтарівсько, таке професор, але я, як сотник і артилерист, не
хочу тогор сподіянин, щоби поручника і їх ю шанака "ставили висічені".

- Стю! чю... Як то від Кавалерії таємній пострий? ! Відбагате, пак-
е що, бо як о те візгурнуло ся, то тут ю є і Кавалерії - сказав ре-
мухничний сотник від Кавалерії і шанку за артилериста, що ю с-
рів, що на бойця. -

Погасла ю жива пекельна 1711.11.14, бої шанаки-шіхомин-
ци спали візгурдувати ся. Єв. Степро побарону розійші засів, засікавив
їх, що тає хопити і візгував зверті, щоб побачити. Ставрівниця
побачивши цого рівній Ракетниць і Ракетник було рути тієї рівнії
важка, погані, отримавши заповіді від звісів Рем ротників. Єв. Степро розів-

згорає за погодою, а якожи стаже дітати ся до кого їх зуки.

-Що за чуди ви тут розмови, панове - скажав старий ізвини брови.

-Ми просимо паслово прислати нас до неба - проповів найбільший.

-Скажено мені, що ви тали і які вами засути?

-Ми українські старшини, які розбралися з відволіти насі на рів з ру-
зії небесі.

-Погано. Іде розказувати-но, як то ви ставали сюди?

-На час епосивал весь теріор прасці. І приїхали в цивільній автобам.
Якщо діялося, якщо бути ресурсником від Рокії. Той п. котляр у Рокії -
хий скандалист, був повітовим Командактом. Той п. потурчак, народний
учитель, був бессебе-такі автомобільщик. Той пан соняк, інженер, був
Командактом воду. Той п. потурчак, професор, був курінним поліціян-
том. Той п. котляр, підставник, був Командактом юнацької шляхи. Той
п. соняк, давній активіст автомобільств, був Командактом підлітків.
Той п. соняк, автобам, був Командактом гаражного Рокія. Той п. се-
мат, Командаком грабіжної геми за часів Аверсії, був сплачуваним по-
шагунком. Той знов пан токаторис, ходячий Рокія, командував
бійцями, а той п. котляр, скіфський інженер, був відомим Командаком,
і т.д. і т.д. — Слухав того всіго як. Після та син подивувався на
собі. Ухуці, Рокія розкид винуватими пальців від, перестав говори-
ти, відродив.

-А як ви поблагої своє родому?

-Он розділили, як вінч-вінчовів діялося.

-З тих в часі, що ви жили що Рокія і після днів пам'яті
з вас відійшов до моря на те річкове, але залишив. Оскільки вони
змінили бути таможні і православні, а у них, як звісно, християнська
життя, лише небо до піднім. До цих піднім і сам діялося. Цією
імену робили, треба після просити сюди, а ці то вже, таї люди.

Безпека пакто, старшина від була відволена в тих. Среє тає стар-
шина ли бути таможні і православні, а у них, як звісно, християнська
життя, лише небо до піднім. До цих піднім і сам діялося. Цією
імену робили, треба після просити сюди, а ці то вже, таї люди.

? Отже обійтися. Ми сподіувалися відійти своїм членам на землю. —

-А як ви та сподіувалися, члені сину?

Седнє розмови відійшли за останній відмінні, як з рукава, від своїх синів.
Данко, було багато розмови, як православні, як християні:

-В був раношні! В був днів раношні! В братував від сестри євр.

Жидів з характером свого життя! Я хорував добре тибор! Я був хором на рокій, побороткий і кревчий тибор! Я кав тибор таїр кервістку! Я сидів три дні у воді ховаючись перед Польськими! Я був все час на франті в добрі пропагандистських, що не призначати іменем і гербом! Я просидів після цих в превідкладці! Я передув пішов весь пожіг газ. Юрій з між Вільнюсом аж та Одесу і то жако та зроби тибором по тибору і т.н. і т.н., аж боди оун не разав.

- Я просидів після цих в превідкладці газі.

Не мі штока тиборів св. Петро руку в гару таїр прорік:

- Кам тиши вонх з вас сидів в превідкладці газі, то вонх вонх дорога до неба вільна. Трихи вонх вінчускає ся, присядіть в царство небесне.

Отанане.

Чиєв дорогою, що вела до райських воріт. На голові в него пе-
тиборівка із золотих шинурок. Світа на носу із сивих рушникових
Робіт, якоти чубін із величкими бискупськими репорозами, шину-
рі зашті шинури на рукавах, а Робіт від золота аж ся. Держав
в руці Рарту і яко хвиль приставав та поглядав, ти часож не
зблудив з дорогою. Від часу до часу дивив ся в боки (февоштегер)
чи видно вже братку, хот бока рука не дальше як 150 кроків.

Іхраз тоді прийшов до св. Петра рапті Господь Бог скажав
Іому про заманене - бо оце оба з роботою добре тибор - які внесли
на него Польки на руки Пречистої Діви Марії, що пускає всіх україн-
ців вонх до хеда. Вони розуміють ся, що не будуть платити вонх
нашкодів, а Іхрі Діва - звісно іх заманені - не зестановила ся в
певніє подражання, що з твоєю правдовою зробити і віддала єї до руку
речти. Також, ради, щоб він поділопомав ся твоєю правдовою, бо
св. Юрій, хот Радуть добрий відьма, отже Ренесанс ізбистма і зонів
зуринів наспутни. Св. Петро усіхихув ся таїр Разав що таїр
права до свою кості не начекти, то пуркани до неба вінчую-
чи. Кого дуже, та що письмів всіх привісів морка руку поступати
В сій праві таїр як він зважає за вінчоване

Іхраз тоді дійшов і опанав до брати, пісив Рарту на
щию, пам'янув булави і замукає. Св. Петро відкинув воро-
та, а так, відігнув зійшов гайдас шапку, відів, присів обі ві-
бу руку, відкрив замок Рати, брехнув осібознати і зробив вінчану:

- Святий Оте! Отаман І. представляє ся сухим і прошипіваним
хоча тутими Дого до неба.

- А які твої заслуги, що таї рішучу жадаєш вступу до неба?
Довелось сюди п. отаман. Такого питання він не сподівався, та
такого не ставши. Йому навіть тоді, як думав сюди, щоби отаман пра-
бувши. Не знати, чо розказати, а відповісти що б'є преда, сказав:

- Жене отаманах зробили.

- Та я се багу, але Рафаїл мені за їхі заслуги?

Голова вивінчив сюди п. отамана головою. Ти же він і отаман, щоби
з подібної ситуації вийтити сюди по короткій на кислі вінчові.

- Так, се від Рівніце знати, св. Оте! як мені.

Погукавши св. Петро в помилку, бо прояснила п. отамана чого
херував. Погукав трохи, а він підзвінчився до Гана Бога, що стояв з бо-
ку і привітав сюди тих сусідів, тає піктаж.

- Може ти знаєш, що ж за що зробилих сего гарніх отаманів?

Пакбіг подушав часою таї Рафаїл.

- Абіт так здоров, що не знаю.

Св. Петро знову пригадував сюди а по хвилі проговошив:

- Та що ж наці, більше з них робити? Ган хіба і він сюде до неба,
як просить сюди, на него одного ще в час після хайдесть сюди - і дав-
ши їм однажды з янгів відвести отамана до раху.

Про висших рахогою комусь погі кій згадокий з неба не доносить.
Іка в тому притика, не знаю. Ли може що то знести на погті переговію-
є, ки може ті пакове венчаніс таї до неба, що мій згадокий не бачивши
може б'єти сюди, щоби не поплатити в біду, бо - як звісно - ставши від
мене рахогою, таєд да тепер ще обов'язуютого в час австрійського правління.
хіба, повинні бути дія чеке резервати. Тиак буде мій згадокий поз-
ступив трохи артилерії і як добрий товариш, не повинен був дещо
пісати. Та я певний що, що того рисла, насамсі хісто з неба не бу-
чило, Роми навіть і ти, які навіть в різ та борі сидіть - як скаржити
сюди редакцій - не дуже то хотіть єї підтримати. - Та хот і я трохи не:
беступив садранені, то знаю, що тонак оболт піде пладою. Як що
може дистанції вістки і тиро висших то обіцяло сюди і їх подати до
зознаного відоза. -

Я - а.

Пісна „бізвартних гайдамаків” в таборі лідерці.
 (Співається на голос „Гей видно село..”)

Гей видно табор, в Лідерці табор полонених,
 Гей там то жовнірів, українських жовнірів, замкнених.
 Щі зломий, ні обранки немають в неволі,
 А хлопці то хлопці, як соколи.

Лаха, лаха, робота то лаха. Гей ! ..

Ми бажо ї сороку в трохи літній спані,
 Показали - показали чим скоріше, хот успі.

А хлопці то хлопці, як соколи.

Гей видно табор, в Лідерці табор, там на полі,
 Гей там єдить військо, українське військо в неволі.
 Вартийши заєм теплені бараки.
 А зими безважні гайдамаки.

Лаха, лаха, робота то лаха. Гей ! ..

Ми бажо ї сороку і т. д.

Гей видно табор, попугай табор, там на полі,
 Гей там мерзне військо, українське військо в неволі.
 Інколи а зими вартийши, або ход жонатий,
 Ще мусівби марно замежати.

Лаха, лаха робота то лаха. Гей ! ..

Ми бажо ї сороку в трохи літній спані.

Показали - показали чим скоріше, хот успі.

А хлопці то хлопці, як соколи.

І-а.

Драгоманівське свято.

В пам'ять 15-річних роковин смерті найбільшого пам'ятного
 українського і учитель укладено з рахунком Кулін. просв. Круїцка
 в Лідерці 30. березня 1928 р. в рахунок місцевості. Такий святочний ве-

ків. На п'юорбаду світа зможливо два музичні хори, а то „Оскі юрії“. Воробкевича і, як пісну в концертна - Лисенка, один тарасов. У погані на погані - Степченка, три оркестрові хори, однотакове розсіяне, відсутні про Трагалакова і: сон. Куріца і і докладаній промислу до „Молесі“ - І. Франка і: гем. Крумішницький і, такі фортепіанові с: Карапанівського і: гем. Трагалакова і. Прогулка чистої робі, хор, хору, пісні - ків, учитель надзвичайно музичної школи - Нємчевський, вже в початку з двох оркестрових хорів, того не хочу зрозуміти. На такі речі також треба би завертали увагу, кому хочеться дізнатися вивчанувати пам'ять народного будинку.

Про це виконувачі поодиноких творів прогуляти, хо стани говорити, хор чисту підготувати, що так туті хори, як і при оркестрі просто видно. Та на що именів в поетів - більше головно звернути увагу, хо також їх будуть переводити докладно експлікатори такі дві - три рази руки хопіть.

Пакож співакам хотів - би я скажати: „Без додатків, панове“. Я дужко прошу, що хо було часу підготувати їх до концерту як рід, але якощо бх то так, що перетягув, ти не допечув, ти хоче із за звісності від творів творческих співувати хорів, то бодай привітливко обзнакоючи їх річеного співак, не знобить такої хіни і засму, а що имені, або що це цінне, не буде від „пісні“ на своїх товаришів такими отиця, які мають скажати, що ти винок? Після хрунській та це завертали очік, робить сильно прискре вразливі, і тих похідки не направляється, а пропільно звертається увагу на хо навіть тих, які би без того цей похідки хору не догути. - Такі пісні дуже думу в мати, як щось не повесело і співати, які речі, ось та що від хору - що то що же поспіваєши, але приско не по музичному. Збереження рівноваги та інтенсивне зіпрахні виконати це, що має ся виконати - без одної на неподільно, які не може пісні бути виконані, ще ти пасіважні правила, які треба приміжувати при всіх роботах. Ось то було - більше одно, а тепер щось інше.

Свобідне поведінка, що є правда, ціла культура людини. Не „ври да кіру хай“, - все має свої умежі. Свобідне поведінка, які як Руда є це у всіх, що вже не є поведінка, але „хоповедінка“ і бодай підряд святковання різних співтих якої - би то і не було

модими, яого не повинно бути. Томі співаки не ізда чи, але ізда
кою іншого, та „вів”, як див та в перших рядах дитинка
Крикуня, побачивши на сцені і ще дещо, було зовсім ні при-
кому, та на такі „свободи” не повинна подолати собі укр. гу-
бітка на Драгоманівській сцені. І Коли соп. Куріца у своїх ре-
флексіях, які - як проходять Крикуня - був однією з найменших тодіш-
ніх програм, сказав, що Драгоманів зробив нас більш, як то-
го, що є скажу, що Драгоманів не хотів з нас зробити тих, які він
був, а хотів зробити укр. громадян, укр. громадян в повній зас-
кіпці того слова, якими він обрахувався світа річків його смерті
не зовсім себі поганали. Але ця тоді не хоту зробити зданий ні про-
дуктивні, ні величливі Чистопілі, який весь свій вік провів відповідав
правді швед. Такі неблагородні, віддавали все, що він свої Україні
здобув. Однак при цьому вражав, що тих міжоків їде тепер як до чо-
дин, які зрештою оцінили працю його та його учнів, а якщо
зрештою тоді, якіх міжоків - відібрали з тих річок, що по-
голоси готові, та що зачаровані, багатівське добро і цієї праці
над ним не знають, ба щої нарікання насміх на старого, якому
все се, або те, не тає построїв, як би із бафалось.

По позиції тодішній програмі не здобув ся на течії хор, ні
хікто із співучих жінок тубицького, щоб завіткувати, бо дів'ята
був від національних чисток, а є їх у нас, які дікують, які Кіев-
ка. Кіевівською був Концерт таємів вражіння, як театр на
„Напалмівого” Петра, що - повільно - так одні співали, другі ура-
ли, треті говорили, інші дикуювали, а юні інші браво
били, Крикуня, склали ся і т. д. т. с., ба ще у нас і пісні по сцені
били. Кічуневе враження було те Шевченківське любе, які вису-
чи і розімислисся.” —

Я. Г.

Ви хотієте пісні?....

Ви пасено хотітиме,
Час ходи у мене.....
І рос. пісні. /

Ви хотієте пісні?... Ніка, ох ніка....
Від пісні віддав я, я сказав....
Від родиноту сарці буше житя,
Від крії спасили корози....

Ви хотієте пісні... ніж звич бахора,
Під бредком сков звіго-візки....
Іле є пісні до такою зоринета скока,
Як в братців гутенівих - невідких.

Ви хотіте пісні... ось маленьке нарада:
Борисці, в лахлатах ідуть люди...
За зброям поєтти з них кожий тає раб...
Завжемт че винесло в руци!...
Ви хотіте пісні?!.. Так ідіть на цвінтар,
Над хрестом я брізка тає плаче...
Рокомож клядет ся на спірти віттар
Чище, малодечке - козає....

Ви хотіте пісні: Так вітер буде пісні
Біндузну принесе і соняч!
Інш вітер із степу, вкраїнський, сухий
Одну заоніва: похорончу!....

Осв пісні і голови чисті,
Ік вітер зелені че лози,
Ви пісні хомічи, та я не дратим,
За пісні приношу вам..... слово....

В Друтищах на Херсонщині, 14. I. 1920., в чік на Калачки, під час
відворювання за Дніпро армією перед більшевиками. Г. Я. Лопинко.

Ліків Голома.

~ З життя і буття в таборі в Лідерії. ~

Команду поганому в Л. місії Укр. Скитацькій під часово 14. I. 1920.
зправлю ось як:

По одержанні від І. Куріна табору заснували Установу 14. IX. 1920.
капітулу, а 1. XI. 1920. призначили основателем ухваленою свого ліквіда-
ційного загальномо збору до 31. X. не на поправу харків діял пра-
цівства І. Куріна (Установи) але частину на справлення Різьбліжчих він-
если сприянству тут табора, частину на фонд військ і сиріт по поласи
У. Л. Р., а частину відряди до розпорядженості виділови Курін. Просвітниць-
кого Кружка в Лідерії, який переддав їх Курінчу 2. XI. 1920. у своїй гаряч, а-
жогори, які від 1. XI. с. р. йдуть на цілі того Кружка.
1. X. 1920, виділили два родомнікі відділи по 28 лютій по Гомельській
області Могиль - Болеслав.

2. X. 1920. заснували за ініціативою от. Олександра Михайла гурток
старшин. Ціємикане військових чесном.

3. X. 1920. надіяли відсад табора головного суду кесни для І. запасної сотні
от. Олександра Клюшка, для ІІ-її от. Володимира Болоцького. З від-
було відшило по 4 рівнів і 4 заступників для І-її і 2-її сотні.

4. X. 1920. На засіданні Курст. прац. Кругла ухвалено відсвяткувати
день І. падомета, сьогоднішній рік якою іспользовано з.ч.ч.р.
Обговорено програму свята та вибрано Комітет з 4, що мав зав-
дання підготовки цього та наступного свята;
вибрано З. число чл.корист. часописі "Кажеши"
6. X. 1920. Відбулося 13 старших, що вийшли з походу табора в Мухомі.
7. X. 1920. обговорено бібліотеку Курст. прац. Кругла до уваги старших
і емблеми. Півторів за початок було таєм. бібліотеки членів
наукових українських 562, літератур 484, російських 23, геселів 7,
половинки 12, французьких 73, англійських 84, італійських 94.
Бібліотеку від дістав Рукст. пр. Кругла до уваги від розведакої
Чернігівської "Імакадемії", яка була заснована ще в ім. поході
в Касино-тиши, "Імакадемії", що тривала в тумескіх таборі. - Ця по-
хода розведалася с 13. IX. с.р. із за того, що тут перенесли вони у
військову організацію. На зборах вибрано ліквідаційну Комі-
сію з трох членів, а то пір. Чурковського Костя, кем. Юр. Мис-
ливського Кана і хор. Були Свєн, якого задачею завідувати по-
хор. бувши. Учебади їх до звісі, доки не буде покра передана ві-
стимуальній надзиральній ліквідаційній зборах.
8. X. 1920. скликав пір. Ярослав Гасторна відомих акторів-фотографів
щів на яких основано фотогравітну секцію Курст. прац. Кругла. Со-
люва кем. Олекса Галицький, писар кем. Григорій Костунік, архівар
ірх. кем. Євген Рєзниківський, господар пір. Савір-Червісковік Свєн.
9. X. 1920. відбулося, другі загальні збори театрасенок секції: ген. Чубак
Ембрік-голова, пір. Везера Том-Кістомілов, зор. Павелук Ембрік-
пісар, кем. Троянський Ембасіо-режисер, сопр. Вінчаків Ілля-де-
Ко, училий ревізіоніст, кем. Конрад Скотта-господар, видавець пір.
Вашук Іорніловій містостаршина Засідник Василь.
10. X. 1920. прискіпто на однорічний курс адміністративної фах-
овілі в Ліберці понад 40 старших з табора. Курс поділений на
2 семестри, учасники платять заохочені державні свідоцтва.
18. X. 1920. відбулося с 7 перша конференція учителів бібліотечних і саніка-
різничих курсів, які засучано заходом пір. Олександра Лукишова-
ка, більшіх на бібліотечні курси 46 учителів старших і співчи-
тва, які платять заохочені державу І. Казу бібл. а на саніка-
різничі курси 18, які платять заохочені 2 роки член. семінарії;
кодекс Аманда табора подвоїла на вісокий висіг до кінця та

для старших, як і співсущества.

25.Х.1920. перший день науки на склад. і семінар. курсах. Учні провідні учні сім'ї старших, а ділкі осібно.

пор. Іван Весела отворив курс французької мови. Часів 18-16.

26.Х.1920. отворено заходами пор. Корниловського Василя і кермара Кулаківського Івана більш [Коакаму до спідано] на Херсонщині.

Доїд пізнанням на поправу жалів старих харівні "Херсонців".

27.Х.1920. прибуло 10 старших, що втекли з пологового табора в Мухолі; відійшли на роботу після Желіхівки із місцевими відгідами із 2 старших і 99 співсущества.

28.Х.1920. прибуло 7 старших і 1 підстаршина, що втекли з пологовою табору в Мухолі.

26.Х.1920. відбулось другі загальні збори Спортивного Кружка. Вчілі:

пор. Сієдак Емільян - голова, пор. Бережницький Осип - кермар; хор. Бадар Януш - голова, пор. Кулаків Марія - редактор Романівського; сотник Рогар Володимир і пор. Мілік Рудольф - референти житового спорту; сотн. Іустин Чижанік - більш. шевеки; пор. Мельничук Окун - більш. боксування.

27.Х.1920. переважно науки на склад. і семінар. курсах із за французом побіжно пояснюючи їх до хвилі, що таке не буде засвоєні; осіливши заходами порт. Івана Максимовича і пор. Віктора Костюка. Пояснені послоги американ. гербок. хресті. Президентом Костюком порт. І. Максимович, а також о. Рубан Микола Кривущ. Рум, сотн. Василь Тарнечський і пор. Віктор Костюк. Пояснені розширені підсумки прислані Альберт. Герб. Хресток з Граси і початкі заревесі проводилися, як і частине обіцян та більш, передовсім для дітей, членів або хорів.

28.Х.1920. були старшинські збори, на яких подав от. Іванівич до відома, що старшинське Укр. Тримагніт у Долині привізалише 8% своєї коханівської землі та, що всі відбільші по старшині на 30% та. Присії. Після цього привізалише сім річковому на позиції ділкі спортивних. Лідеречський табор засідав з тією сумою 100000 на позиції ділкі своїх старших і співсущества. Завдячуємо тим землякам португальським зборам Костюкови членів поїзді.

31.Х.1920. Кінцем з науки відійшла під часів нового Уряду, якого Рікеттсайд видаваним курсом провід Кружком в Лідеречі. Відбувши 486 присяжних, які зі старших членів.

1:Ділові дії.

На 1921 рік.

Уважаєшого пробіло-і в'яло хвилину
Ленеє стоячий рік у довоєнну
Кам'янісю пароджець-світлій вспомає.-

Спаваїло до праці-уважаєте бе.
Ми рік цей, рік свіжий, в надії здібності,
Що жине недол на стоячий краєві,
Упаде в бездно кривавий цей вік-

Вінчаний когд' цей свіжий пароджець рік-
Надії чистоти знове він над краєм небесі,
Надії сируз загоїть від гниту і болі
Підніжних та глибоких розшарених ран.

Димтив іх косковиских і ленських тиранік.
Що тіки забитих-затужених дико
По всій Україні диктатор великий,
Жак нарад пригнічення досі жив...

Спаваїло до праці-уважаєте бе.

Я. Науменко.

Чо потребує Редакція!

Редакція все ще потрібує тих, яких за їхні просили у зруйнованій країні 1918 р. Гіа редакція потрібує, а дописувателі хотіть не потрібуєть. Редакція обіцяє за Редакцію сплатити поштовим свого місячної платни, яку побирає за редакцію касовік, а цього жільчі буде більше, як звичайно, бо не 15 а 15 і $\frac{1}{2}$. Редакція потрібує також, щоби "Скіталець" купували не рідкі ті, що про вісі денно не пакують ні зломаного шата. Щоби купували того потрібує коне, оскільки зовсік не падає того, щоби куплену пакувати також урошисто. Редакція же диктатор довоєнного потрібує та тому, що редакція Рівненська, а світла
коштували більше урошиць у другарні та пакувані поганого, рівненського адресу:

Редакція, Українського "Скітальця" в Ліберці на Техах, барак № 2.

Зміст:

1. Від редакції: З Новим Роком.
2. Я. Науменко: Слово до чі.
3. ст. Я. Степенко: На відсін 1920.
4. " " " : На Маланки.
5. " " " : До 1921.
6. Ім. Нік - ий: Перші дні перевороту в Стрию.
7. Фрейнд - Кравчук: І мари.
8. ст. М. Є.: На Брацлав.
9. Я - а: Пісня «Табористів лісовиків» з Ліберця.
10. Я - а: Як українські борці діставалися до кінця.
11. " " : Пеки «Безважних Гайдамаків» та б. Ліберці.
12. А. З. Драматичне світо.
13. Т. І. Степенко: Ви хотіте пісні?
14. Я. Голома: З життя і буддти в таб. в Ліберці.
15. Я. Науменко: На 1921 рік.
16. Від редакції: Цого тижнедобре Редакція!
Малонки: Стор. 1. Й. Бузіманюк.
Стор. 16. С. Шевченківський.
Оригіністика: Север. Гастернадль.

Виходить неперіодично.

Зложив поруч. Ніків Голома.

Видає Культурно-просв. Кружок.
в Укр. таборі в Ліберці

Ціна чотирьох кр.